

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА – БЕОГРАД

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовao Комисију:

Комисију је именovalo Наставно-научно веће Филолошког факултета: Одлуком бр. 1068/1 на седници од 19. априла 2017. године.

2. Састав Комисије:

Ментор: др Мило Ломпар, редовни професор, Филолошки факултет – Београд
Ужа научна област: Српска књижевност
Датум избора у звање: 22. XII 2010. године

др Јован Попов, редовни професор, Филолошки факултет – Београд
Ужа научна област: Наука о књижевности
Датум избора у звање: 15. V 2013. године

др Горана Раичевић, редовни професор, Филозофски факултет – Нови Сад
Ужа научна област: Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности
Датум избора у звање: 23. IV 2015. године

др Ненад Николић, ванредни професор, Филолошки факултет – Београд
Ужа научна област: Српски књижевност
Датум избора у звање: 13. X 2015. године

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име, име једног родитеља, презиме	Кристијан, Антал, Олах
Датум и место рођења	10.V 1984. године Вршац
Наслов магистарске тезе/мастера	Између теорије и фикције
Датум и место одбране маг. тезе	Београд, 14. VI 2011. године
Научна област из које је стечено академско звање магистра наука/мастера	Српска књижевност

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Књижевнотеоријско дело Николе Милошевића

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ и VII ЗАКЉУЧЦИ, ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Докторска дисертација Кристијана Олаха обухвата 606 компјутерски штампаних страница. Подељена је на шест већих целина: „Пролог“ (1–48); „Увод“ (49–100); „Књижевнотеоријска мисао Николе Милошевића“ (101–411); „Филозофска мисао Николе Милошевића“ (412–559); „Закључак“ (560–573); „Библиографија“ (573–606). Свака од ових целина састоји се од низа мањих поглавља.

У „прологу“ се издвајају елементи биографије (1–6), године учења (7–22), идеолошки дух епохе (23–30) и скица за портрет меланхоличног професора (31–48). У „уводу“ се оцртавају различите ствари од значаја за истраживање: дају се покушаји систематизације Милошевићевих области истраживања (51–67); Милошевићев методолошки приступ се рашчлањава у својствима хибридног карактера његових есеја (73–78); описују се логичке путање његових анализа (79–83); назначују се обриси његове имплицитне естетике (89–97); оцртавају се ограничења Милошевићеве меланхолије (97–100).

У најопсежнијој целини ове докторске дисертације, која носи наслов „књижевнотеоријска мисао Николе Милошевића“, појављују се обимне и детаљне анализе његових „првих текстова“ (102–137), изузетно исцрпна и проблемски постављена анализа књиге *Антрополошки есеји* (137–276), анализа поставке о жртви у *Негативном јунаку* (277–312), описивање проблема које доноси типологизација Милошевићеве књижевнокритичке мисли (313–320), те појмова *идеолошки бумеранг* (321–322) и *метафизички харикири* (323–325). У другом делу ове целине анализирају се својства филозофије диференције какву је образлагао Никола Милошевић: у односима између рационалног и ирационалног деловања (333–334); у односима између идеологије, психологије и стваралаштва, са посебним обзирима на својства мотивације, индивидуализације и схеме престабилизоване хармоније (343–346) и анализе дела Достојевског (355–360); у концепцији психологије знања, са посебним освртом на дела Ничеа и Стриндберга (367–370); у концепцији филозофије диференције, са посебним освртом на функционалну анализу која се везује за дело Карла Маркса (389–393), на праксеолошку критику као такву (394–399) и на парапсихолошки феномен и његова испољавања у уметности (404–406).

У целини која носи наслов „Филозофска мисао Николе Милошевића“, издвајају се својства филозофске антропологије (412–472), онтологије (473–503), аксиологије (504–521), историозофије (522–541) и тематизује својство *меланхолије* као кључно духовно обележје како мисли Николе Милошевића, тако и његовог књижевнотеоријског дела (542–555). У „закључку“ се сажимају разнородне аналитичке деонице ове докторске дисертације са посебним обзиром на њихов књижевнотеоријски и књижевнокритички значај (560–572). Веома је опширна и подробна „библиографија“ која доноси списак „извора“ које подразумева ова докторска дисертација. Ту су теоријске и филозофске књиге Николе Милошевића (573–574), списак његових студија, есеја и чланака (574–582), попис његових полемика, дискусија, интервјуа и изјава (582–586), дела његове уметничке прозе (586), списак критичке литературе о Николи Милошевићу (586–598), списак секундарне литературе која је важна за докторску дисертацију (599–606).

Премда је предмет истраживања ове докторске дисертације наизглед само књижевнотеоријско и књижевнокритичко стваралаштво Николе Милошевића, њен циљ је обухватнији. Докторанд, наиме, тежи целовитом метакритичком сагледавању, анализирању и систематизовању обимног духовног прегнућа Николе Милошевића. То значи да он настоји

да ситуира књижевнотеоријска схватања нашег мислиоца у шири духовни и системски поредак: отуд их он повезује са општијим, филозофским схватањима која је Никола Милошевић образлагао и у оним својим анализама које нису биле превасходно вођене анализом књижевних дела. Ова двострукост у истраживачком фокусу дисертације подразумева трајне импликације између *књижевнотеоријског* и *филозофског* садржаја дела Николе Милошевића.

Како је докторандов наум да – помоћу анализе ових разностраних импликација – опише духовно језгро дела Николе Милошевића, да издвоји оно што би могло представљати основни импулс или матичну ћелију књижевноаналитичких и филозофских егзекуција нашег мислиоца, било је неопходно да се – на појединим местима ове докторске дисертације – тежиште постави и на његове књижевне радове. Тако је сáмо истраживање попримило сложенији изглед, јер је спојило методолошка, књижевнотеоријска и филозофска питања. Тој сложености доприноси и сазнање о томе да је докторанд осветлио не само општа књижевнотеоријска схватања Николе Милошевића него и читав низ његових анализа најзнатнијих дела Достојевског и Стриндберга, Ничеа и Берђајева: тако је могао самеравати однос између општег и појединачног у књижевнотеоријским схватањима Николе Милошевића.

Психолошка раван – по докторандовом мишљењу – представља само један аспект Милошевићевих интересовања спрам предмета које је проучавао, јер је други аспект његовог интересовања чинила идеологија, како по себи, тако и, при стваралаштву одређених аутора, као прикривено „несвесно“ – које се испољава попут прикладних психолошких механизма. Указивање на психолошке и идеолошке наносе у делима различитих аутора (уметника, филозофа, теоретичара), при чему ти наноси по правилу не умањују само логичку кохерентност дела, већ и његову вредност, представља – по докторандовом мишљењу – константу Милошевићеве критичке оштрице. Из тог разлога велики део докторандовог истраживања је посвећен исцрпној анализи, то јест метацитици Милошевићевих погледа које је више деценија пажљиво и методолошки прецизно излагао у својим студијама, есејима, чланцима и другим радовима објављеним у књигама, зборницима или у часописима.

У уводном делу докторске дисертације представљен је културно-историјски контекст у коме је зачето и настало књижевнокритичко и књижевнотеоријско дело Николе Милошевића. Истовремено је дат духовни профил Николе Милошевића, да би се његова мисао контекстуализовала изнутра, из равни његове личности. Тако сам увод рада комбинује културно-историјски и психолошки приступ. То је било неопходно. Јер, да би се унутрашњи развој Милошевићевог дела сагледао на ваљан начин, било је неопходно приступити – као што је то докторанд учинио – његовим делима на исти или сличан начин којим је он сáм приступао туђим делима.

То значи да је докторанд настојао да смести Милошевићево дело у контекст његове властите психологије, односно идеологије. Отуд је он – поред настојања да расветли историјски контекст у ком дела нашег мислиоца настају – прегао да осветли и унутрашњи контекст, контекст меланхолије, без чијих се мена не може објаснити Милошевићев духовни портрет: многи теоријски и „чисто научни“ Милошевићеви ставови – и то не само ставови, већ и избор научног интересовања – показују се, по докторандовим анализама и закључцима, као саусловљени унутрашњим психолошким, односно идеолошким поривима или убеђењима самог Милошевића. Чак се, условно речено, Милошевићева чврста и методолошки заснована логичка мисао може – по докторандовом мишљењу – протумачити као одређени унутрашњи алиби, који прикрива идеолошко или било какво друго неслагање са предметом анализе.

У анализи „књижевнотеоријске мисли Николе Милошевића“, докторанд издваја два подручја својих анализа: „књижевност“ и „филозофија диференције“. У образлагању своје одлуке да истражи текстове који су „репрезентативни када је реч о Милошевићевој књижевнокритичкој херменеутици, али и самосвојној (књижевно)теоријској мисли која из њих производи“, докторанд наглашава да одабрани корпус дела чине рани студентски радови из 1952. године, књиге *Антрополошки есеји* (1964) и *Негативан јунак* (1965), као и у мањој мери књижевна тумачења из *Идеологије, психологије и стваралаштва* (1972), док су „тумачења дела из српске књижевности“ из потоњих књига изостала – „из разумљивих методолошких разлога“ (101). Овакав интерпретативни и истраживачки маневар докторанда свакако је подложен преиспитивању.

Анализа раних текстова Николе Милошевића усмерена је на откривање раних засаде идеја и мотива који ће играти значајну улогу у развијеној теоријској и филозофској мисли Николе Милошевића. Опширне анализе појединих есеја из књиге *Антрополошки есеји* преваходно тематизују унутрашњу слојевитост и могућу противречност појмова као што су неуроза (Достојевски), носталгија и морал (Ками), траума (Гончаров), самодеструкција (Сервантес), кривица (појам алибија у уметности). На сличан начин је – питањем о жртви и манипулацији – тематизована проблематика *Негативног јунака*.

У анализи подручја које је одредио као подручје „филозофије диференције“, докторанд – расправљањем о појмовима као што су идеологија, психологија и стваралаштво – оцртава еволуцију и унутрашњу путању мисли Николе Милошевића: од идеје о реметилачком уделу идеолошког и психолошког фактора (Достојевски) преко идеје о психологији знања (Ниче и Стриндберг) до концепта филозофије диференције (Маркс). Посебно место у овом кретању припада завршним судовима нашег мислиоца о парапсихолошком феномену.

То је путања на којој се природно отвара оно подручје докторандових анализа које настоји да реконструкцијом „филозофске мисли Николе Милошевића“ истински раскрије темељна полазишта његовог духовног и интелектуалног профила. Као да докторанд подвргава дело нашег мислиоца оној процедури коју је и оно само заговарало: преко текстуалних трагова – у овој докторској дисертацији је реч о мислиочевој тематизацији проблема људске природе, проблема слободе воље, проблема именоване трансценденције, проблема смисла историје – истраживач настоји да допре до сазнања о унутрашње-духовном језгру како мисли тако и човека коме она припада. Коначан одговор који докторанд – који подвргава критици неке од Милошевићевих интерпретативних решења и сугестија, закључака и увида са становишта вере – назначује кружи око значења, смисла и улоге *меланхолије* у духовном искуству Николе Милошевића.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

(1) Премда постоји знатан број критичких књига, текстова и осврта на дело Николе Милошевића, ова докторска дисертација исказује напор да образује систематичан поглед на то дело у целини. У њој је истакнута унутрашња еволуција Милошевићевих књижевнотеоријских и филозофских схватања, развој његове мисли и теоријске апаратуре, и то не само на најширем временском плану – од најранијих објављених радова – већ и на ужем плану који је посвећен одређеној проблематици или одређеном аутору или групи аутора као предмету изучавања.

(2) У овој докторској дисертацији је изведено опсежно и детаљно *научно истраживање*. Оно је донело низ занемарених или потпуно непознатих

књижевноисторијских података, каткад везаних за истраживање архивског материјала. Тако је докторанд испитао биографске и каријерне моменте у академској путањи Николе Милошевића: све до првог описа докумената који су остали о нашем мислиоцу. Он је приказао досадашње научне и критичке увиде о појединим делима Николе Милошевића, допуњујући их или коригујући у складу са сазнањима која су проистекла из његових сопствених анализа.

(3) Основно настојање у овој докторској дисертацији има дескриптиван, аналитички и теоријски вид. У опширним анализама појединачних текстова Николе Милошевића, докторанд настоји да опише теоријске и духовне особине књижевнотеоријског дела Николе Милошевића. Он успоставља тезу да анализом различитих теоријских односа и појмова који постоје у интерпретацијама Николе Милошевића допиремо до најопштијег хоризонта мислиочевог духовног искуства. Он често проблематизује сваки од тих односа да би раскрио оно што сматра предодређујућим за тај хоризонт. Тако је анализа ових односа не само основни аналитички инструмент него и кључни путоказ ка најсложенијим питањима духовне еволуције и типовима искуства у делима нашег истакнутог филозофа и књижевног херменеутичара. Овакав напор свакако има својства самосталног истраживачког подухвата.

(4) Строго *књижевни моменти* анализа уметничких дела које је извео Никола Милошевић – проблем индивидуализације и карактеризације ликова, проблем мотивације у уметничкој структури – постављени су у различите типове односа са *духовном подлогом* на којој настаје сам аналитички подухват нашег књижевног херменеутичара. Циљеви ове докторске дисертације превасходно су везани за типове духовних искустава – и то више на симболички него на историјски начин – док су добијени резултати *књижевно* значајни у последичним слојевима докторандових анализа.

(5) Избор репрезентативних дела филозофске и религијске традиције докторанд је извршио – и то спада у важне странице његових истраживања – у битним кореспонденцијама са подстицајима који долазе из књижевнотеоријског дела Николе Милошевића. Ту се појављују дискусије са бројним филозофским ауторима, попут Ничеа, Јасперса, Шестова, Берђајева, Сартра, односно бројним значајним књижевним теоретичарима, као што су Бахтин или Барт. У својим истраживањима, докторанд је био превасходно упућен на проблемски статус појединих питања у уметничким или филозофским структурама, као и на доминантна питања о смислу живота и човековој судбини. Управо су ова питања била централна и за теоријске и есејистичке радове Николе Милошевића, па докторандови увиди могу бити од значаја за самеравање одговора које је Никола Милошевић давао у различитим артикулацијама свог искуства.

Докторска дисертација Кристијана Олаха је рад који почива на настојању да се осветли једна значајна интелектуална и духовна фигура каква је Никола Милошевић: у књижевнотеоријским видовима њеног испољавања. Комбиновањем различитих методолошких поступака, од биографских преко књижевноисторијских до културнополитичких и интеркултуралних, докторанд је у одабраним књижевнотеоријским делима Николе Милошевића издвојио конститутивна својства и типове духовног искуства класичних и модерних времена. Премда је избор одабраних дела могао бити и шири, јер је могао укључити и друге значајне теоријске и херменеутичке радове, он остаје довољно репрезентативан за добијене закључке. У њима се очитује докторандова оспособљеност за процену разуђеног регистра различитих сазнања, којима се приступа с пажњом и истраживачком вокацијом. Отуд овај рад представља допринос књижевнотеоријским студијама у нас.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

1. Монографија: *Књига-Бог: (Постмодерна) духовност у Хазарском речнику Милорада Павића*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2012, 320 стр. (УДК 821.163.41.09 Рајић М., ISBN 978-86-7095-182-2)
2. „Бог и отелотворење књиге: динамична међуусловљеност структуралне и семантичке равни романа *Хазарски речник* Милорада Павића“, у: [Српски језик, књижевност, уметност: зборник радова са VI међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу \(28–29. X 2011\)](#), књ. 2, Бог, 2012, стр. 487–493. (УДК 821.163.41-31.09 Рајић М.)
3. „Инверзна апокалипса: о проблему јереси и културном (само)одређењу *Хазарског речника* Милорада Павића“, у: [Зборник Матице српске за књижевност и језик](#), књ. 60, св. 2, 2012, стр. 461–487. (УДК 821.163.41-31.09 Рајић М., ISSN 0543-1220)
4. „Нацрт за теолошки приступ проблему истине у књижевности“, у: *Крајина: часопис за књижевност, науку и културу*, Бања Лука, год. XI, бр. 43–44, јесен – зима 2012, стр. 150–156. (ISSN 1986-5465)
5. „Увод у проучавање психолошке критике: могућности, искушења и ограничења психолошког приступа у српској књижевној критици“, у: *Српска књижевна критика друге половине XX века: типолошка проучавања*, ур. Милан Радуловић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013, стр. 183–228. (УДК 82.09; 821.163.41.09; 159.9, ISBN 978-86-7095-195-2)
6. „Теолошко виђење проблема метафизичке истине у модерној књижевности“, *Свеске: часопис за књижевност, уметност и културу*, год. 23, бр. 109, 2013, стр. 44–51. (УДК 821.09:111.83; 7.01:2-185.5, ISSN 1451-9976)
7. „Духовни портрет меланхоличног интелектуалца: теолошки поглед на антрополошку мисао Николе Милошевића“, у: *Српска књижевна критика и културна политике друге половине XX века*, ур. Милан Радуловић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013, стр. 181–215. (УДК 821.163.41.09 Милошевић Н. 82.09:130.2”19”, ISBN 978-86-7095-197-6)
8. „На један књижевни заборав“, у: *Књижевник: часопис за књижевност, умјетност и културу*, X (33–34)/2013, стр. 242–245. (УДК 82, ISSN 1512-9403)
9. „Светлост тишине: теолошко виђење проблема метафизичке истине у црквеној и апокрифној књижевности“, у: *Српска теологија данас 2012: Зборник радова четвртог годишњег симпозиона одржаног на Православном богословском факултету 25–26. маја 2012*, приредио Радомир Поповић, Православни богословски факултет – Институт за теолошка истраживања, Београд, 2013, стр. 478–497. (ISSN 2217–2491)
10. „Метафизичка ћуприја“, у: Branko Тошковић (Hg./ur.), *Andrićeva ćuprija/ Andrićs brücke*, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität Graz – Beogradska knjiga – Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske – Svet knjige, 2013, стр. 457–473. (УДК 821.163.41.09 Andrić I., ISBN 978-99938-30-62-7; 978-3-9503561-3-7; 978-86-7396-438-6)
11. „Драма идентитета у *Малом ноћном роману* Милорада Павића“, у: *Српска теологија данас 2013: Зборник радова петог годишњег симпозиона одржаног на Православном богословском факултету 14. децембра 2013*, приредио Радомир В. Поповић, Православни богословски факултет – Институт за теолошка истраживања, Београд, 2014, стр. 581–601. (ISSN 2217–2491)

12. „Искушење истине: поетика тишине у *Травничкој хроници* Иве Андрића“, у: Branko Tošović (Hg./ur.), *Andrićeva hronika/ Andrićs Chronik*, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität Graz – Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske – Svet knjige – nmlibris, Graz – Beograd – Banjaluka, 2014, стр. 381–400. (УДК 821.163.41.09 Andrić I., ISBN 978-99938-30-73-3; 978-3-9503561-6-8)
13. „Између мита и есхатона: однос културе, цивилизације и Другог у делима Павића, Вонгара и Куција“, у: *Транскултурна димензија славистичких студија и компаративна књижевност*, ур. Слободанка Владив-Гловер, Милена Илишевић, Игор Перишић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2014, стр. 446–486. (УДК 821.111(94).09 Вонгар Б, 821.111(680).09 Куци Ц. М, 316.722, ISBN 978-86-7095-215-7)
14. „Теорија као критика: разградња комунистичког идеолошког обрасца у теоријским списима Николе Милошевића“, у: *Српски културни образац у светлу српске књижевне критике*, ур. Милан Радуловић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2015, стр. 387–420. (УДК 82.09; 82:111.852; 82.09 Милошевић Н., ISBN 978-86-7095-218-8)
15. „Религиозна мисао у руској књижевности као тема *Руског архива*“, у: *Часопис Руски архив (1928–1937) и култура руске емиграције у краљевини СХС/Југославији: зборник радова*, ур. Весна Матовић и Станислава Бараћ, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2015, стр. 443–472. (УДК 050РУСКИ АРХИВ; 821.161.1.09, ISBN 978-86-7095-225-6)
16. „Сатире Радоја Домановића у есхатолошкој оптици“, у: *Српска теологија данас 2014: Зборник радова шестог годишњег симпозиона одржаног на Православном богословском факултету 30. маја 2014*, приредио Радомир В. Поповић, Православни богословски факултет – Институт за теолошка истраживања, Београд, 2014, стр. 293–309. (УДК271.222(497.11))

Завршени радови:

1. „Метафизика и текстуалност: увод у проучавање *Хазарског речника* Милорада Павића“. Рад би требало да се на српском језику појави у украјинском часопису „Мова та історія“ (“Language and History“, scientific journal).
2. „Филозофска антропологија Николе Милошевића“. Рад би требало да се појави у Зборнику Матице српске за књижевност и језик.

Прикази:

1. „Између теорије и фикције (Игор Перишић, *Гола прича*, Плато – Институт за књижевност и уметност, Београд, 2007)“, у: [Књижевна историја, год. 44, бр. 147, 2012, стр. 573–594.](#) (УДК 821.163.41.09’’19’’ (049.32); ISSN 0350-6428)
2. „Песме из туђег времена (Данило Лучић, *Белешке о меком ткиву*, Студентски културни центар, Крагујевац, 2013)“, у: *Агон: часопис за поезију*, бр. 24/ јул-август-септембар 2013.
3. „Варијације смисла (Милослав Шутић, *Трагање за методом*, Службени гласник, Београд, 2010)“, у: *Књижевна историја*, год. 45, бр. 151, 2013, стр. 1015–1020. (УДК 82.0(049.32), ISSN 0350-6428)
4. „Уметност као ‘религија’ унутрашњег преображаја (Јана Алексић. *Жудња за лепотом и савршенством: Теургијска димензија књижевноуметничког стваралаштва*. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2014, 314. стр.)“, у: *Књижевна историја*, год. 46, бр.

154, 2014, стр. 1069–1075. (УДК 82.09:111.852(049.32); 82:1(049.32); 801.73(049.32) ISSN 0350-6428)

5. „Од бола аметист (Радмила Лазић, *Црна књига*, Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, едиција Повеља, Краљево, 2014)“, у: *Агон* [Електронски извор]: *часопис за поезију*, бр. 31/ април-мај-јун 2015.
6. „У колоплету текстова – Велика прича о списима Дионисија Ареопагите (Александра Манчић. *Ствари које нас превазилазе: Увод у превођење идеја*. Београд: Службени гласник, 2013, 195 стр.)“, у: [*Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 63, св. 2, 2015, стр. 605–611.](#) (УДК 81'255; 27-1 Pseudo-Dionysios Aereopagites, ISSN 0543-1220)

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Приказавши књижевнотеоријско дело Николе Милошевића у његовој књижевноисторијској, културолошкој, филозофској условљености и разноврсности, истовремено их откривши у њиховој херменеутичкој повезаности, поткрепивши своје анализе документарним и архивским материјалом, описавши и најсложеније проблеме прецизним, однегованим, јасним и лепим језиком, Кристијан Олах је резултате свог истраживања протумачио на релевантан начин.

IX ПРЕДЛОГ

С обзиром на то да је у питању опсежно научно истраживање чији су резултати откривалачки и вредни за науку о књижевности, препоручујемо Већу да овај рад прихвати као докторску дисертацију и Кристијана Олаха упути на усмену одбрану.

Београд, 17. јул 2017. године

Комисија:

проф. др Јован Попов

проф. др Горана Раичевић

проф. др Ненад Николић

проф. др Мило Ломпар

